

Байдужість і життя

У світі більшість з нас байдужих,
На жаль для світу й для нас всіх,
В тім в нас найгірше з всіх відчужень,
І в тім є смертний в житті гріх.

Вона як смерть, й веде до смерті,
І в ній самій чатує смерть
В пітьмі життєвій, й в круговерті
В ній посмішка крива в нас, й вщерть.

Вона - як геть гнилий колодязь,
В якому вже смердить вода,
Його ж й обходять всі, і щораз,
Бо поруч з ним бути - біда

В життях земних всіх і в надземних
Нам спокій друг є в житті, й брат,
Ми з ним і в нім віродим й землю,
І благовіст в нім, і набат.

Хто сповнений світла й любові,
І в спокої те ж й всім несе -
В осяянні він й в Житті Новім
Ще багатьох в життях спасе!

Ніде й ніколи, і ні в чому,
На них й тримається весь світ,
В них сенс життя лиш в гуртовому,
В нім й захиститись всім від бід,

Хто з ним і в нім в життях в дорогу
У мудрім спокої своїм
Йде день і ніч в нім, й Агні Йогу

Байдужість в нас - страшна ж зараза
І небезпечна також, в ній
Те є, що гірше, ніж проказа,
Отрута в ній в діях й без дій.

Невігластво в нас нам й прикрити
В байдужості не вдасться, в ній -
Все буде й в серці в нас смердіти,
Хоч й в діях всіх, хоч й геть без дій!

Цілком можлива й вірогідна.
Лиш спокій в нас потрібен нам,
Байдужість зовні лиш подібна
До спокою в нас. Тут і там,

У спокої й з ним у всіх діях,
Хто зможе бути й буде в нім
В думках і в почуттях, і в мріях,
В словах й в ділах всюди й у всім,

Бо він - не як чурбан байдужий,
Живий, з живими й для живих,
В всім спокої ще більш він дужий,
І не здолати всіх таких

Як нас всіх вчить у тому Вчення
Від Шамбали, хто з ним і в нім -
З тим в спокої є й все натхнення,
І Космос весь для тих є дім,

Вивчає, і живе з тим й в тім.

Микола Іващенко, Київ, 19. 08. 2019 р.